Moldova Suverană

Un cazac împotriva cazacilor

E surprinzător și incredibil, nu-i așa? Sînt de acord, nu toți cazacii pot fi considerați agresivi, oameni care rîvnesc la pămînturi străine. Printre ei se află și oameni cinstiți care nu aprobă acțiunile barbare ale consîngenilor ce au dat busna în raioanele de vest ale Moldovei după cîștig. Ca să li să plătească simbria trebuie să ucidă oameni indiferent cine sînt: femei, bătrîni, copii. Întîlnirea cu Nicolai Mihailovici Savin, locuitor din orașul Sankt-Peterburg, ne-a făcut să credem că există și cazaci, care, în virtutea convingerilor sînt gata să pornească împotriva confraților agresivi. L-am întîlnit pe cazacul Nicolai Savin la sectorul raional de poliție Călărași. Venise cu rugămintea să fie înrolat în rîndurile polițiștilor care luptă cu cazacii la Nistru.

— Ce v-a determinat să credeți că în Moldova minoritățile naționale nu sînt discriminate?

— Am vizionat la televizor niște fotografii însoțite de comentariu: moldovenii își omoară, violează pămîntenii. Pe dată am înțeles că e minciună.

— Sînteți pentru prima dată în Moldova?

— Da, prima dată. De Moldova, vreau să mă credeți, nu mă leagă nimic. Atîta că am avut și am prieteni moldoveni.

— Ce părere au oamenii din Sankt-Peterburg despre Moldova?

— Vizionez sistematic emisiunile televiziunii «Ostankino» și-mi dau seama că lucrătorii acesteia dezinformează nerușinat lumea, spun minciuni la fiecare pas. Jonglează faptele în așa fel că-ți pare că în Moldova domină teroarea, se promovează o politică de genocid față de rusofoni. Am venit în Moldova și m-am convins: situația nici pe departe nu seamănă cu cea pe care ne-o descriu televiziunea și ziarele din Moscova și Sankt-Peterburg. Chipurile, aici îi taie pe ruși. Și ca să vezi, oamenii din Rusia cred. Cum să nu creadă dacă însuși Nevzorov vorbește despre aceasta.

— Și ce impresii v-a produs realitatea din Moldova?

— M-am convins că aici, la dumneavoastră, oamenii trăiesc normal. Nu se comit nici un fel de discriminare, excese, asasinate, violențe împotriva populației de limbă rusă. În Chișinău se vorbește mult rusește. Și iată ce m-am gîndit: e timpul secerișului, iar oamenii pleacă pe front. Lucrez lăcătuș la metropolitanul din Sankt-Peterburg. Mi-am luat concediu și i-am spus mamei: plec în Moldova să lupt împotriva celor care se numesc «cazaci». În realitate ei sînt niște pușcăriași. M-am oprit la un prieten din Bahmut, raionul Călărași. Unii m-au întrebat din capul locului: de ce n-am plecat la Tiraspol, acolo, mi-au spus ei, plătesc bine mercenarilor. Eu le-am răspuns: dacă primesc infractori în detașamentele de gardiști și în așa-numitele de cazaci, eu n-am ce căuta acolo. Cu oameni de soiul acesta nu fac prietenie. Cei care vor să-și facă la Tiraspol o republică nu sînt oameni normali. E absurd și ridicol. Doresc să plec cît mai repede pe front. La comisariatul militar din Călărași, unde m-am adresat, mi-au refuzat pe motiv că nu sînt moldovean. Eu cred că pur și simplu nu le insuflu încredere. Dar sînt sincer, vreau să lupt cu adevărat cu cei care se numesc cazaci.

— De unde știți că în formațiunile de gardiști sînt înrolați infractori?

— V-am spus că vizionez televizorul și nu sînt atît de naiv ca să nu înțeleg esența lucrurilor. Pe Smirnov l-ați arestat, după cîte știu. De ce l-ați eliberat? Nu trebuia nici în ruptul capului. De unde s-a luat republică la Tiraspol? Cine e autorul ei?

Ziceți că sînteți cazac rus. Ce mai aveți de spus la adresa cazacilor din Tiraspol veniți să lupte împotriva Republicii Moldova?

— Aceștia, repet, nu sînt cazaci. În formațiunile de peste Nistru nu există nici un cazac. Toți sînt niște impostori. După cum m-am convins, văzîndu-i la ecran, ei nu cunosc nici obiceiurile cărăcești. Cazacii, de exemplu, poartă inele în urechi (în stînga sau în dreapta), dar numai cei care sînt unicul fecior la părinți sau cel mai mare fecior. Aștea de la Tiraspol își pun la ureche cîte două-trei inele, tot felul de cutii. Pe semne așa e moda.

— Și ați venit să ne acordați ajutor?

— Anume cu acest scop. voi pleca pe linia întîi, apoi voi telefona mamei la Sankt-Peterburg, pe care o voi ruga să imprime convorbirea și s-o transmită televiziunii din Sankt-Peterburg. Să încerce numai să nu includă comentariul meu în programul «600 de secunde». În afară de televiziunea oficială, la Sankt-Peterburg mai există și televiziunea liberă care poate demonstra totul.

Sînt informat: mercenarilor din Tiraspol li se plătește foarte bine. Ei primesc leafă și suplimentar pentru fiecare om ucis. Fiecare din ei va fi pînă la urmă tras la răspundere. Cu cît e mai mare leafa, cu atît răspunderea e mai mare. Banii aceștia le vor ieși pe ochi.

— Și nu vă este frică să luptați contra cazacilor voștri?

— Ce fel de ai «noștri»? Ei sînt dușmanii poporului moldovenesc. Ar trebui cît mai repede pus capăt războiului. Cine e dornic să stea acum în tranșee? Tovarășului Smirnov, după cîte înțeleg eu, îi place foarte mult puterea. S-a ridicat din nomenclatura partinică, a găsit o verigă slabă și a început să se ridice pe scară în sus pînă a devenit președinte al unei republici fantome. Nu trebuia să-l eliberați. Trebuia judecat ca pucist și s-ar fi terminat cu asta.

— Ați afirmat că aveți prieteni moldoveni. Probabil, că v-ați făcut deja o anumită impresie despre poporul nostru?

— Am o anumită simpatie față de acest popor. Vreau să spun că în genere oamenii de la sud sînt mai buni la suflet. Probabil, de aceea că duc o viață mai avută. La nord oamenii sînt înrăiți, mai ales acum cînd nu prea ai ce cumpăra în magazine, iar pe deasupra și produsele sînt peste măsură de scumpe. Spuneți-mi, vă rog, ce pensionar poate să-și permită să cumpere cireșe cu 120 ruble kilogramul? Vreau să nimeresc cît mai repede pe linia întîi. Aș fi fericit dacă toți vor crede că intenția mea e sinceră, că în îndărătul ei nu se ascunde nimic.

A înscris **Vasile ODOLEANU.**

SURSA DE SECURITATE.md